

Chip de Îngeraș

Privind în liniște peste umărul fiicei sale aplecate peste pânza de pictură, părintele Ioan o întrebă:

– Ce desenezi acolo?

– Doamna profesoară mi-a cerut să pictez un îngerăș... Ce mi-aș dori și eu să fiu ca unul dintre ei!

– Draga mea, nu știi dacă îți aduci aminte, întrucât nu aveai nici patru anișori, când, văzându-ne pe noi, cei mari, ai vrut și tu să te spovedești. Atunci, după câteva minute, ai ieșit alături de părintele

duhovnic și arătai ca un îngerăș.

– Da, pentru că eram mică.

– Poate și de asta, dar trebuie să știi că fiecare om care se spovedește sincer și de bunăvoie, mărturisindu-și toate greșelile și dorind să se îndrepte, se aseamănă îngerilor, după cum citim în Noul Testament. Sfântul Apostol Pavel spune în Epistola către Evrei că Dumnezeu l-a micșorat pe om cu puțin față de îngeri, și cu mărire și cu cinste l-a încununat și l-a pus peste lucrurile mâinilor Sale. Doar știi și icoana aceea cu Sfântul Ioan Botezătorul, pe care o avem în casă, în care Sfântul este pictat cu aripi de înger. Și acest „chip îngeresc” sporește atunci când credinciosul se și împărtășește, adică primește Sfântul Trup și Sfântul Sânge al Mântuitorului Hristos.

– Și așa rămâne omul toată viața?

– Din nefericire, oamenii, fie ei copii sau vârstnici, mai fac greșeli, păcate, și atunci nu mai sunt așa cum se cuvine. De aceea este bine să ne spovedim cât mai des, pentru că așa este frumos, să fim cât mai aproape de Dumnezeu, cum sunt și îngerășii.

– Deci este suficient să spunem la spovedanie ce rele am făcut?

– Ei, nu doar atât! Știi bine că la spovedanie, cel puțin la fel de importante sunt părerea de rău pentru păcatele făcute și dorința de a te îndrepta, de a nu le mai repeta. Și de multe ori părintele duhovnic ne poate da un canon de rugăciune, să facem fapte bune sau ce consideră el a fi potrivit pentru fiecare în parte.

– Adică o pedeapsă pentru că am făcut lucruri rele?

– Nicidecum! Sigur îți mai aduci aminte cum, astă toamnă, deși era foarte frig, tu nu ai ascultat de bunica și ți-ai cumpărat înghețată. De aceea ai răcit foarte tare și doamna doctor ți-a dat să faci câteva injecții. A făcut dumneai aceasta ca să te pedepsească?

– Nu, doamna doctor e bună, ea vindecă oameni!

– Întocmai, tratamentul, deși dureros, era ca să te faci sănătoasă. Tot așa și duhovnicii ne dau acel canon – medicament sufletească – ca să ne vindecăm sufletește.

– Iar Sfânta Împărtășanie este ca un premiu, ca o răsplată pentru faptele noastre bune?

– Cred că ar trebui să privim mai puțin în felul acesta Sfânta Împărtășanie, pentru că nimeni nu poate face suficiente fapte bune încât să merite să primească Sfântul Trup și Sfântul Sânge al Mântuitorului Hristos. Sfânta Împărtășanie este dovada iubirii lui Hristos, este modul în care oamenii se unesc cu Acesta, este chipul în care El își revarsă cu cea mai mare putere *harul* său în sufletele celor ce s-au pregătit să-L primească.

– Și cum ne-am putea pregăti pentru un dar așa de mare?

– Aș putea spune că primul pas este acela de a-ți dori cu adevărat acest lucru, adică să vrei să faci din inima ta cel mai curat și frumos palat pentru Hristos. Astfel ai să fii capabilă ca, prin sfaturile părintelui duhovnic, ale părinților și ale altora care te îndeamnă spre bine, să înfrunți tot ceea ce este rău, să faci doar binele, astfel încât Mântuitorul Hristos să rămână în inima și în viața ta, păstrând mereu această mare bucurie.

– Sărut-mâna, tată!

pr. Cosmin Cîrlionu